

„Teď se cítím, jako bych byla zpátky doma,“ řekla. „Slepičky kolem mě kdákají, a když přimhouřím oči, dovedu si představit, že támhleto jsou ty hory, které leží blízko mého domova. Chybí tu jen vůně země a trávy.“ Najednou otevřela oči a sedla si. Babička Gunn měla určitě nějaký nápad.

„No, a teď,“ řekla. „Nemyslíš, že by bylo hezké mít trochu trávy na střeše? Řekla bych, že zítra musíme jít do města.“

A to jsme také udělali.

Když jsme se vrátili, babička Gunn donesla drny trávy na střechu. Opatrně je tam položila a upevnila, aby nespadly.

Babička Gunn je teď mnohem šťastnější. Udělala si tu ve městě kousek venkova. Svou zahradu na střeše má stejně tak ráda jako tu na farmě. A rostou tam také květiny!

Babička Gunn je úplně jiná než ostatní. Ta dokáže všechno. Jen jedna věc mě trápí. Jak dostane krávu do výtahu?!